

Αποστολές αγάπης στην Κινσάσα

[Πατριαρχία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

Ἡ ἱεραποστολή εἶναι μιὰ συνεχὴς πορεία πρὸς τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἐνα ἐγερτήριο ἀπελευθερωτικὸ προσκλητήριο στὴν ἀνθρωπότητα ποὺ βασανίζεται ἀπὸ τὶς αἱρέσεις, τὶς παγανιστικὲς παραδόσεις, τὴν ὑποταγὴ τῶν ἀνθρώπων στὸν ἄρχοντα τοῦ αἰῶνος τούτου, τὸν διάβολο. Στὸν ἀγώνα αὐτὸ ἔρχονται ὥρες ποὺ νοιώθεις νὰ φεύγει ἀπὸ τὰ πόδια σου τὸ χῶμα καὶ νὰ βουλιάζεις, νὰ φαίνεται ὅτι χάνονται δίπλα σου ὅλος ὁ ἀγώνας καὶ οἱ θυσίες αὐτῶν ποὺ ἀγωνίσθησαν μέχρι τώρα. Τότε ὅμως βλέπεις τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ νὰ σὲ ἀρπάζει, νὰ σὲ στερεώνει καὶ τὴν φωνὴ Του, «θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον».

Λίγοι, ἐλάχιστοι ἄνθρωποι παλεύουν μπροστὰ. Δὲν μετροῦνται οὔτε στὰ δάκτυλα τοῦ ἐνὸς χεριοῦ.

ΠΑίρνεις θάρρος ὅταν θυμᾶσαι τὸν ἀγώνα τοῦ πρώτου ἱεραποστόλου τοῦ Κογγό, τοῦ π. Χρυσοστόμου Παπασαραντοπούλου. Μόνος, γέρος, φιλάσθενος, μὲ φοβεροὺς πονοκεφάλους νὰ περπατᾷ στὴν καρδιὰ τῆς Ἀφρικῆς συνοδευόμενος ἀπὸ τὴν ἡλικιωμένη καὶ αὐτὴ ἀνιψιά του, ἀδελφή Ὁλγα, νὰ κηρύττει Χριστὸν. Τὸν βλέπεις νὰ εἰσέρχεται μέσα στὶς σέκτες μὲ θάρρος, χωρὶς νὰ φοβᾶται καὶ νὰ λέει «κάνετε λάθος· ἂν θέλετε νὰ σωθεῖτε, ἐλᾶτε στὴν Ὁρθοδοξία». Νὰ διηγεῖται τὴν ἱστορία

τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπὸ Χριστοῦ μέχρι σήμερα καὶ νὰ τονίζει ὅτι ἐμεῖς δὲν ἀλλάξαμε τίποτε. Ὅπως μᾶς τὴν δίδαξε ὁ Χριστὸς, ὅπως μᾶς τὴν παρέδωσαν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ οἱ διάδοχοί τους, αὐτὸ μόνον φρονοῦμε καὶ συνεχίζουμε νὰ πιστεύουμε καὶ νὰ κηρύττουμε...

Αὐτὸ μᾶς δίδει θάρρος καὶ ἔρχονται στὰ ἄφτια σου τότε καὶ τὰ λόγια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας Ἀναστασίου στοὺς πρώτους συνεργάτες του στὴν ἀνάσταση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας: «δὲν θὰ μᾶς ἐγκαταλείψει ὁ Θεὸς». Βλέπεις τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ νὰ σὲ σηκώνει, νὰ σὲ συγκρατεῖ καὶ μέσα σ'αὐτὸ βλέπεις τὰ χέρια τῶν ἀδελφῶν σου, αὐτῶν ποὺ ὀνόμαζε ὁ π. Χρυσόστομος «ἱεραποστολεῖς», νὰ τὰ ἀπλώνουν καὶ ἡ φωνὴ τους νὰ ἤχεῖ στὰ ἄφτια σου καὶ νὰ φωνάζουν «προχώρα, ἐμεῖς εἴμαστε ἐδῶ», ἀπὸ τὰ πέρατα τοῦ κόσμου, ἀπὸ χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά. Αὐτὸ σοῦ δίδει θάρρος, γονατίζεις τότε μπροστὰ στὸν Ἑσταυρωμένο καὶ ζητᾷς συγγνώμη γιὰ τὴν δειλία σου καὶ σηκώνεσαι μὲ νέες ἀποφάσεις, μὲ νέες δυνάμεις, δὲν νοιώθεις πλέον μόνος.

Αὐτὸ συνέβη καὶ τὶς τελευταῖες μέρες τοῦ φετινοῦ Σεπτεμβρίου καὶ ἀρχὲς Ὀκτωβρίου. Τὰ τρόφιμα τέλειωναν, τὰ ἐβδομήντα παιδιὰ στὸ οἰκοτροφεῖο τῆς

Θεολογικῆς Σχολῆς σὲ λίγο δὲν θὰ εἶχαν νὰ φάνε, τὰ σχολεῖα ἔπρεπε νὰ ἀνοίξουν, χρήματα δὲν ὑπῆρχαν νὰ πληρωθοῦν οἱ δάσκαλοι, τὸ μικρὸ νοσοκομεῖο ποὺ κτίζεται σὲ φτωχογειτονιά τῆς Κινσάσας προχωροῦσε ἀργὰ, ἔπρεπε νὰ ἐτοιμασθεῖ ὁ ἐξοπλισμός του, οἱ ἀσθενεῖς ἀυξάνονταν, χρήματα νὰ ἀγορασθοῦν φάρμακα ἢ νὰ κάνουν ἰατρικὲς ἐξετάσεις ἢ νὰ νοσηλευθοῦν σὲ νοσοκομεῖα δὲν ὑπῆρχαν.

Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς «Ἡ φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας», ἡ φωνὴ ποὺ μπαίνει σὲ κάθε σπίτι καὶ προσφέρει τὴν Ὁρθόδοξη διδασκαλία καὶ κατήχηση, κινδυνεύει νὰ σιωπήσει, γιατί δὲν μπορεῖ νὰ πληρώσει τὸ πετρέλαιο γιὰ νὰ λειτουργήσῃ. Πάνω σ’αὐτὴ τὴν θλίψη ἀκούστηκε μιὰ φωνὴ ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη: «θὰ ἀγωνισθοῦμε μαζί σας, ὅπως καὶ ἄλλες φορὲς, θὰ γίνουμε κυρηναῖοι». Ἕνας συγκινητικὸς συναγερμὸς ἀπὸ νέους τῆς Ἀδελφότητος Ὁρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, ἀπὸ ἀνθρώπους μικροὺς καὶ μεγάλους μὲ εὐαισθησία στὸν πόνο τῶν ἀνθρώπων καὶ στὴν διάδοση τοῦ Εὐαγγελίου ξεκίνησαν τὴν συγκέντρωση τροφίμων καὶ πραγμάτων ἀναγκαίων γιὰ τὴν συνέχιση τῆς Ἱεραποστολῆς στὴν καρδιά τῆς Ἀφρικῆς. Συνέδραμαν στὸ προσκλητήριό αὐτὸ φίλοι τῆς Ἱεραποστολῆς ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα: Θεσσαλονίκη, Ἀθήνα, Βέροια, Νάουσα, Κατερίνη...

Ἕνα πραγματικὸ θαῦμα. Μιὰ φωνὴ ἀντηχοῦσε: δὲν εἶστε μόνοι, εἴμαστε κι ὅλοι ἐμεῖς οἱ «Ἱεραποστολεῖς». Ὅχι μὲ λόγια ἀλλὰ δυναμικὰ δίπλα σας. Πάρτε κουράγιο καὶ προχωρᾶτε ὅλοι ἐσεῖς ποὺ διακονεῖτε στὴν καρδιά τῆς Ἀφρικῆς, στὸ Κογγό. Καὶ φορτώθηκαν καὶ ξεκίνησαν τὰ δύο κοντέινερ ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητα Ὁρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τὸν δρόμο γιὰ τὴν Κινσάσα.

Τότε πῶς νὰ μὴν γονατίσεις ξανὰ καὶ νὰ εὐχαριστήσεις τὸν Πανάγαθο Θεὸ, νὰ τὸν δοξάσεις καὶ νὰ παρακαλέσεις μὲ δάκρυα στὰ μάτια «σκέπασε Κύριε ὅλους αὐτοὺς ποὺ προσέφεραν καὶ βοήθησαν στὴν ἀποστολὴ αὐτῶν τῶν δύο κοντέινερ· χάρισέ τους τὰ ἐπίγεια καὶ οὐράνια ἀγαθὰ σου»!

Αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ μόνο, ἀλλὰ καὶ ἅγιο, ποὺ μπορεῖς νὰ κάνεις γιὰ ὅλους αὐτοὺς καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὸν Πρόεδρο, τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος καὶ τοὺς συνεργάτας καὶ δωρητὰς τῆς Μητροπόλεως Κινσάσας, μαζί βέβαια μὲ τὸ ἐγκάρδιο «εὐχαριστῶ» καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη πού αἰσθάνεσαι νὰ βγαίνει πηγαία ἀπὸ ἐσένα, τοὺς συνδιακονοῦντας, τοὺς φοιτητὰς μας, τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ἀρρώστους ἰθαγενεῖς μας.

Εκ τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κινσάσα

ΠΗΓΗ: Ἀδελφότητα Ὁρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς ierapostoles.gr